

חללה, מה שלא היה לאדם מקדם
לגן.

אחר שגפטר, לא היה אדם שחייב
לו מחלות שלא מות, עד שבא
חזקיה. מה פתיח ב? (ישעה לה)
בימים ההם חלה חזקיהו למות
ונגו. בא וראה מה פתוח, ויטיב
חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל
ה'. אמר לו: אם נום לבעיך
шибוטאו בני אדם מבית חלים
וירדו לשמה, יוכירו וישבו אחר
כך בחשוכה שלמה, וימצאו בני
העולם צדיקים לפניה. אמר לו
הקדוש ברוך הוא: נאה הוא,
ואתה תהיה סימן לזה בעולם,
וכך הוא מה שלא היה מקדם לבן.
זהו שפטותם (שם) מכתב לחזקיהו
מלך יהודה בתקתו וחיה מלחיו.
ושנינו, אותו יום חורה המשמש

עשור דרכנות.

ושנינו, מרויך בלארון היה אוכל
כל يوم באربع שעות וישן עד
תשעה שעות, ואותו יום ישן עד
תשעה שעות. כשתתעורר, ראה
שמש עומדת באربع שעות.
אמר, מה זה? בחריגת הensus
קנוטור קשותם עלי? אמרו לו,
למה? אמר, שישנו יום אחד
ושלש יום. אמרו לו, לא כך, אלא
אליה חזקיהו עשה ביום זהו שני
נסים: רפא את חזקיה מבית
חליו, והחזיר את המשם לזמן
הזה. אמר, וכי יש בעולם אלו
קדול יותר חוץ מאלה? אמרו,

אליה חזקיהו.

עמד וכותב כתבו: שלום לחזקיהו
מלך יהודה ושולם לאלהיו
ושלום לירושלים עיר הקדש.
אחר כך נמלך, ועם מבסאו, ופסע
שלש פסיעות וכותב אחרים:
שלום לאלה הגדול שבירושלים
ושלום לחזקיהו מלך יהודה
ושלום לירושלים עיר הקדש.
מלך דיהודה ושלום לירושלים קריטה קדישא. אמר ליה קדרשא ברייך

כתיב מה שלא היה לרבר נושא מקדמת דנא.
בתר דשכיב, לא היה בר נש דהוה ליה
מרעין, דלא מית. עד דאתא חזקיה,
מה כתיב ביה, (ישעה לה) בימים ההם חלה
חזקיהו למות וגוי. תא חז, מה כתיב ויפס
חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל יי', אמר
לייה, אי ניחא קמץ דיתסונ בני נsha מבוי
מרעיהון, ויודין שמך, וишתחמודען, ויתובון
לבתר בתויבתא שלימתא, וישטפחו נgi
עלמא זכאיין קדרש. אמר ליה קדרשא ברייך
הוא, יאות הוא, את תהא סימנא בעלמא, ובך
הוא, מי דלא היה מקדמת דנא. הדא הוא
דקטיב, (ישעה לה) מכתב לחזקיהו מלך יהודה
בחלוותיו ויהי משלם. ותאנא, היהו יומא

אתחר שמשא עשר דרגין.

וთאנא, מרויך בלארון היה אכיל כל יומא
בד' שעתי, ונאים עד תשע שעתי,
וההוא יומא נאים עד תשעה שעתי, בד אתער
חמא שמשא דקאים באربع שעתי, אמר מאי
האי, בקטולא דקונטרא קונטרא אנטטרון.
אמרו (דף קנייה ע"א) ליה למה. אמר, דנאימנא
יומא חד, ותלהות יומא. אמרו ליה, לאו הבי,
אללא אלה דחזקיהו עבד יומא דין תrin
ניטין. אסי לחזקיה מבוי מרעיה, ואחרז
שמשא לעדנא דא. אמר וכי אית בעלמא
אללה רבא בר מאלה. אמרו, אלה
דחזקיהו.

קם וכותב כתבי, שלם לחזקיהו מלכא
דיהודה ושלם לאלהיה ושלם לירושלים
קרפה קדישא. לבתר אמליך וקם מברסיה,
ופסע תלת פסיען, וכותב אחרגין, שלם
לאלה רבא דבירושלם ושלם לחזקיהו
מלך דיהודה ושלם לירושלים קריטה קדישא.